

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Rervm Permvttatione. Titulus XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Effectus est conditio ex lege, Bart. in l. vii. C. de cond. ex lege. Amittit emphyteusim colonus, si triennio continuo canonem pensionarium de emphyteusi priuata, vel biennio de Ecclesiastica soluere cessauerit, modò dominus ita voluerit celeri tamen satisfactione ne cadat, sibi cōsulare & moram purgare poterit, c. potuit, extr. eod.

Quæ Adiacentia Locationi?

Dolus, lata & leuis culpa, l. in iudicio, C. eod. & pignoris obligatio, legis prouisione constituta. Nam inuenta & illata in domum conductam per conductorem tacite sunt obligata ipsi locatori, non tantum pro mercede, verum etiam pro dāno rei locatæ dato, l. 1. 2. & 3. ff. in quibus, de in colono aut, qui rusticū prædiū conductit, ut non obseruatur, licet fructus naturales à fundo separatos, & illic adhuc existentes loco pignoris locator retinere, & colonū donec pensionem soluat, ne exportet, prohibere possit: industria autē fructus locator retinere loco pignoris non potest, Bart. in l. assiduis, vers. quæro, C. qui pos. in pig.

Quæ Pugnancia?

Dolus malus, error in re & mercede, decem ultra dimidiū iusti p̄c. j, inæqualitas mercedis si vno nummo locatio fiat: quæ omnia locacionem vitiant.

DE RERVM PERMUTA
tione. *Titulus XIX.*

Continuatio.

O Rigo emendi vendēdi q̄: (cū quibus locatio & cōductio magnā habent affinitatē) à permutatio

Rr 5

mutationibus cœpit. Olim enim non ita erat nūmus, neque aliud merx, aliud precium, vocabatur: sed vnusquisque secundū necessitatem tēporum ac rerum vtilibus inutilia permutabat, vt ait Paulus, l. 1. ff. de contrah. emp. & vend.

Quid est Permutatio?

Permutatio est, contractus innominatus, quo species vel res certa cum specie commutatur, l. quoniam, C. eo. & l. 1. ff. eo. & dicitur contractus innominatus. Quia nomine & forma speciali caret, & generali permutationis verbo designatur: quod omnibus conventionibus, in quibus aliquid hinc inde datur, commune est, glos. in rubr. C. de rerum permut.

Quæ causa Efficiens?

Ius gentium, consensus contrahentium, & species traditio. Est enim, teste Paulo, in d. l. 1. ff. de contrah. emp. hic cōtractus antiquissimus: cū origo emendi & vendendi ab illo cœperit: nec tã nuda consentientium voluntate, quàm rei traditione celebratur. Permutatio enim ex re tradita initium obligationi præbet, l. 1. ff. eod.

Quæ Materia?

Indiuidua, species vel res certæ temporales, non precium, non genus, vel spiritualis. Nam si conuentio fit de commutanda re pro certo precio, emptio erit, d. l. 1. ff. eod. Et si genus cum genere, vel species cum genere commutetur, non est permutatio, sed contractus innominatus, qui dicitur, Do vt des, l. 1. ff. eo. Nec res spirituales permutari debet. Quod intellige, si cum temporali re commutetur: spiritualis enim cum temporali

R r 5 permutatio

permutari nō potest, c. si. ext. eo. licet spiritualis
 cum spirituali permutari possit. Vnde Clemens
 III. cōstituit, Ecclesias iure proprietatis, earum
 quę possessiones posse permutari: etsi ratio pos-
 sessionum altera alteri pręualeat, refusa certę pe-
 cunię quantitate posse permutationis negotium
 expediri, c. ad quęstiones, extr. eod. Nec oblati-
 dicatur, permutationem non esse contractū gra-
 tuitum, sed commutatiōe rerum celebrari, ergo
 non posse in spiritualibus, quę gratis sunt con-
 ferenda, locum habere, c. gratia, l. q. 1. & c. per
 stras, ext. de iure Pat. Ad hoc enim dicitur, com-
 mutatiōem spiritualium autoritate Superioris,
 omne simonię vitium abolet, fieri debere. Ita
 dignitas cū dignitate, Canonica cū Canonica, vel
 aliquod aliud beneficiū, nō requisita Superioris
 autoritate, permutari nō potest in tantum, vti
 q̄s tāta temeritatis depræhēdatur, ob tanto bene-
 ficio, vel dignitate priuetur, c. cum olim, ext. de
 Nisi permutantis simplicitati veniam tribua-
 quitas suadeat, c. cum vniuersarum, ext. de Pa-
 ri ratione, mancipia Ecclesiastica permutari nō
 debent, exceptis tribus casibus: 1. Si fauore liber-
 tatis, c. mancipia, extr. eod. 2. Si sint fugatiua,
 iniustū, extr. eod. 3. Vel si permutatio fiat in
 Ecclesię; nā & donari possunt, c. Ecclesię, q. 2.
 statutum est etiā licere Principi rem man-
 cipialem sanctis locis præstare, & accipere ab eisdem
 immobilem: ita tamē si causa rationalis inter-
 poscat, & res, quam præstiterit, maior fuerit
 æqualis, c. 1. ext. eod. alię autem commutatiōes
 rerum Ecclesiasticarum, quę in casu non con-
 tinentur, ab antecessore inconsultō factę sunt, vel
 solentur.

solennitate nō obseruata, per successorem reuocari debent, c. vt commutationes.

Quæ Forma?

Vt, conuentione per pactū, vel stipulationē de commutanda re indiuidua cum alia indiuidua & certa specie facta, res ipsa vtrinque tradatur: nam ad producendam actionē, ex permutatione, non sufficit permutationis pactū, nisi ipsum vel traditione rei, vel stipulatione rei firmatum sit: vt dicunt Imper. in l. ex placito, C. eod. Ex placito permutationis nulla re secuta constat nemini actionem competere, nisi stipulatio subiecta ex verborum obligatione quesierit partibus actionem, & l. i. §. permutatio, ff. eod.

Quis Finis?

Vt magis subueniatur humanis necessitatibus, & is, qui animo permutandi rem suam dedit, aliam sibi magis deseruientem recipiat, d. l. cum precibus, C. eod.

Quis Effectus?

Ex permutatione, varia actio proficiscitur: nā si stipulatio permutationi subiecta est, datur actio, ex stipulatu, ad tradendam rem, de qua conuenit, & vt placitis fides seruetur, d. l. ex placito, & l. cum precibus, C. eod. Si autem stipulatio nō interuenit, datur actio prescriptis verbis, que est similis bonæ fidei, & personalis ei competēs, qui rem suam animo permutandi alteri dedit, vt ipse aliam rem in specie ab eo ex permutatione recipiat, l. rebus, C. eod. Et si fides contractus nō seruetur, p̄stetur interesse, l. i. C. eo. competit etiā cōdictio causa data causa non secuta, ad repetendū

id.

id, quod permutandi causa datum est, l. 1. 4. & C. eo. Potest igitur in libello concludi alternativam bifariam, primò: Ut impleat contractum vel inesse, secundò: Ut impleat cōtractum, vel restitutionem acceptam, Dd, in l. 1. & 2. C. eod. Ex permutatione, sicuti ex venditione, paratur etiam vincipiendi conditio: quia traditionis iusta causa, est ipsa permutatio, l. 4. §. de illo, eo. Præstatur etiam actio, d. l. 1. C. eo. Præstatur etiam animantium sanitas, cum enim, ut ait Paulus, in l. 2. ff. eod. permutatio sit emptioni vicina actio præscripta verbis ex permutatione proficiscens, etiam ad præstandam rem à morbis vitijsq; solutam liberam competit, potest ipsa res permutatio vitia re dhiberi, ut notatur in l. sciendum, §. ff. de ædi. lit. edicto.

Quæ Affinia?

Contractus, Do ut des, & emptio & venditio. Differt autem contractus, Do ut des, à permutatione, materia, & effectu. Materia quidem Quæ datur species pro specie, vel individuum pro individuo, permutatio est: Si verò species pro genere, vel genus pro genere, contractus, Do ut des, est, l. naturalis, ff. de præscrip. Effectus est, Quia ex permutatione datur actio, præscripta verbis bonæ fidei. Ex cōtractu autem, Do ut des, præscriptis verbis stricti iuris, §. actionum, in st. de actionibus. Ab emptione secernitur causa efficiente, materia, forma, & effectu. Causa efficiente. Quia nō ita consensu nudo constituitur obligatio in permutatione, sicuti in emptione, sed ipsa ex traditione rei initium capit, & præ-

ditur, vt ait I. C. in d. l. 1. ff. eod. Materia di-
stat. Quia non tantum in speciebus, sed & in a-
lijs omnibus rebus, quæ humanum commercium
non fugiunt, emptio consistit, l. sed Celsus, ff.
de contrah. empt. & vend.

Forma distant. Quia in emptione alius est vè-
ditor, alius emptor, ita precium aliud, aliud merx.
At in permutatione discerni non potest, vter em-
ptor vel venditor fit, multumq; differunt præsta-
tiones: emptor enim nisi nummos accipientis fe-
cerit, tenetur ex vendito, venditori sufficit, ob e-
uictionem se obligare, nec tenetur rem veditam
emptoris facere, sed possessionem tantum trade-
re, itaq; si euicta res non sit, nihil debet. In permu-
tatione verò, si vtrunque precium est, vtriusque
rem fieri oportet, si merx neutrius, sed cum de-
beat & res & precium esse, nõ potest discerni, qd
eorum precium sit, & quid veneat, l. 1. ff. eod. Effè-
ctu etiam differunt. Quia ex permutatione datur
duplex actio, putà: præscriptis verbis, bonæ fidei
& conditio ob causam: non autè ex venditione,
d. l. 1. §. fin. ff. eod. Multa tamen cum veditatione ha-
bet communia, scilicet vsucapiendi conditione,
euictionem, redhibitionem, actione bonæ fidei,
&c. vt Dd. l. 1. & l. 2. C. eo. Affinitatem etiam cum
permutatione habere videtur, transactio, diui-
sio, & generali quadam ratione rerum cõmutan-
darum considerata, omnes contractus.

Quæ Adiacentia?

Vsucapiendi conditio, redhibitio, euictio, pe-
riculum, commodum, pœnitentia.

Quæ

Quæ Pugnantiæ?

Dissensus vtriusq; contrahentium, patitur, transferendo dominio, pœnitentiæ: & modis, quibus ratione materiæ, vel alio modo, res partari, vel alienari, prohibetur, de quo supra.

DE FEVDIS.

Titulus XX.

Continuatio.

Feudi constitutione res, pro obsequiis, quæ fidei, quasi commutari videntur.

Quid est Feudum?

Feudum est, concessio rei, facta alicuius, in utilitate utilis dominij, ad habendum de feudo, cum exhibitione alicuius honesti seruicij, capi. coral.

Vnde dicitur Feudum?

Feudum dicitur, quasi fidei datio, ablatum dominus vasallo, vel à fidelitate, quam vasallo domino præstare tenetur, sicq; recipiendi gratia domini & vasalli, c. 1. §. fin. per quosdam uestit.

Quotuplex est Feudum?

Est multiplex & varium. Aliud enim antiquum, hereditarium, masculinum, aliud nouum, foemineum, cum fidelitate, temporale, perpetuum, comitatus, purum. Aliud Guardix & Castardix, aliud transitorium ad hæredes: vt feudum ducatus & Comitatus. Quæ feudorum